

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.14.0399.N

KABIR bvba, met zetel te 2018 Antwerpen, Schupstraat 17,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Paul Wouters, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 3000 Leuven, Koning Leopold I-straat 3, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Financiën, met kabinet te 1000 Brussel, Wetstraat 12,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, Drie Koningenstraat 3, waar de verweerder woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 25 maart 2014.

Raadsheer Geert Jocqué heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Dirk Thijs heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Ontvankelijkheid

1. De verweerder werpt een grond van niet-ontvankelijkheid op: het middel komt op tegen een ten overvloede gegeven reden.

De appelrechters overwegen dat zij “*ten overvloede [opmerken] dat het boeken van de stenen in voorraad een beleidsbeslissing is geweest, zelfs als deze boeking onterecht zou zijn geweest en de stenen buiten balans hadden moeten worden gehouden omdat het ging om consignatie- en pandgoederen*”. Deze overweging staat niet los van het oordeel van de appelrechters dat de kwestieuze boeking geen materiële vergissing, maar een bewuste keuze van de vennootschap was en dat zij gebonden is door haar aangifte en de neergelegde jaarrekening aangezien zij met kennis van zaken tot de boeking besliste. Deze overweging is bijgevolg geen zelfstandige reden.

2. De verweerder werpt een tweede grond van niet-ontvankelijkheid op: het middel is onnauwkeurig.

Het middel geeft met passende nauwkeurigheid aan welke beslissing van het bestreden arrest wordt aangevochten en op welke grond.

3. De verweerder werpt een derde grond van niet-ontvankelijkheid op: het middel komt op tegen een feitelijke beoordeling.

De vraag of een bepaalde boeking door een vennootschap in haar jaarrekening een beleidsbeslissing betreft, is geen feitelijke beoordeling.

4. De gronden van niet-ontvankelijkheid moeten worden verworpen.

Gegrondeheid

5. Overeenkomstig artikel 339, eerste lid, WIB92 wordt de aangifte onderzocht en wordt de aangifte gevestigd door de administratie der directe belastingen. Deze neemt als belastinggrondslag de aangegeven inkomsten en andere gegevens, tenzij zij die onjuist bevindt.

Overeenkomstig artikel 366, eerste lid, WIB92 kan de belastingplichtige tegen het bedrag van de gevestigde aanslag schriftelijk bezwaar indienen bij de directeur der belastingen in wiens ambtsgebied de aanslag is gevestigd.

6. Uit het in artikel 170 Grondwet neergelegde fiscaal wettigheidsbeginsel en het openbare orde-karakter van de fiscale wet volgt dat de belastingschuld uitsluitend uit de wet voortvloeit en de Staat enkel de wettelijk verschuldigde belastingen kan vestigen.

Hieruit volgt dat de belastingplichtige, zolang de bezwaartermijn niet is verstreken, het recht heeft om onjuistheden in zijn aangifte die ertoe leiden dat een wettelijk niet verschuldigde belasting gevestigd wordt, recht te zetten, ook al zijn die onjuistheden het gevolg van een bewust genomen beslissing.

Wanneer bijgevolg de aangifte steunt op een met het boekhoudrecht strijdige boeking en zulks leidt tot de vestiging van een wettelijke niet verschuldigde belasting, kan de belastingplichtige, zolang de termijn van bezwaar niet is verstreken, hier tegen opkomen, ook al is de onjuiste boeking het gevolg van een bewuste beslissing.

Slechts wanneer het boekhoudrecht aan de belastingplichtige een beoordelingsmarge laat en de belastingplichtige binnen dit wettelijk kader een beleidsbeslissing neemt, kan hij op de gemaakte keuze niet terugkomen. Boeking en waardeeringen die het gevolg zijn van een eerder genomen beleidsbeslissing zijn bijgevolg

definitief, ook al blijken zij achteraf onoordeelkundig of lichtzinnig te zijn geweest.

7. De appelrechter oordeelt dat het boeken van de diamanten in voorraad een beleidsbeslissing is geweest van de vennootschap, zelfs als deze boeking onterecht zou zijn geweest en de edelstenen buiten balans hadden moeten worden gehouden omdat het ging om consignatie- en pandgoederen.

Door aldus te oordelen dat de eiseres gebonden is door haar aangifte omdat de beslissing om de diamanten in voorraad op te nemen een bewuste keuze was en dat het daarbij van geen belang is of de boeking al dan niet in overeenstemming is met de regels van het boekhoudrecht, verantwoorden de appelrechters hun beslissing niet naar recht.

Het middel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent over aan de feitenrechter.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Brussel.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit afdelingsvoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, afdelingsvoorzitter Beatrijs Deconinck, en de raadsheren Geert Jocqué, Bart Wylleman en Koenraad Moens, en in openbare rechtszitting van 10 maart 2016 uitgesproken door afdelingsvoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van advocaat-generaal Dirk Thijs, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.

10 MAART 2016

C.14.0399.N/5

K. Vanden Bossche

K. Moens

B. Wylleman

G. Jocqué

B. Deconinck

E. Dirix

